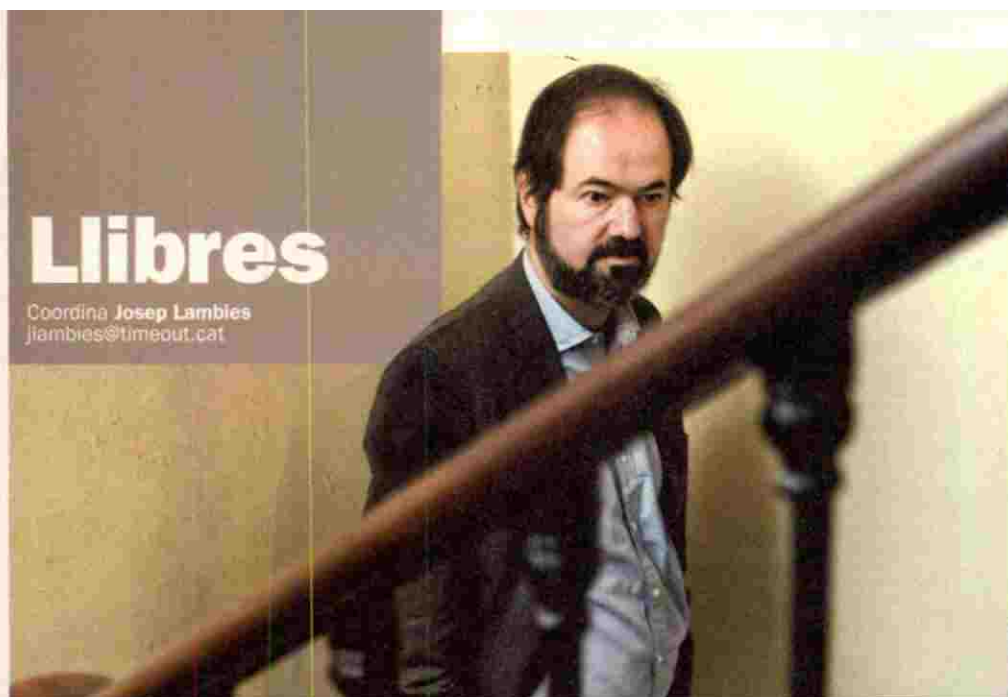

Llibres

Coordina **Josep Lambies**
jlambies@timeout.cat

El mexicà Juan Villoro ens adverteix dels perills de fer el temerari durant les vacances.

L'apocalipsi es veu millor a primera fila

L'escriptor mexicà Juan Villoro publica 'Arrecife'. En comptes d'anar a bussejar, en **Josep Lambies** el visita al seu pis de l'Eixample

Abans de guanyar el premi Herralde de novel·la i convertir-se en un dels escriptors llatinoamericans de referència, Juan Villoro era un integrista de la música rock amb molta mà dura. De jove escrivia els guions d'*El lado oscuro de la luna*, un programa que es va emetre a la ràdio mexicana entre el 77 i el 81. "Quatre anys de militància que em van convertir en un talibà del heavy metal, del progressiu i d'una sèrie de bandes que actuaven del bracet d'una contracultura demolidora", explica. Us sorprendria trobar-lo avui treballant a la taula del menjador del seu pis de l'Eixample, amb un dels volums de la biografia de Dostoievski que firma Joseph Frank. "En una crisi el millor que podem fer és repassar la trista vida dels russos", diu.

La veritat és que la seva última novel·la, *Arrecife*, no queda gaire lluny de *Crim i càstig*. Hi ha un assassinat, un diàleg moral bastant potent i un personatge que

lluita per redimir-se. Però com que el llibre de Villoro passa al Carib i ja us podeu ensumar que ningú acaba complint condemna a Sibèria, m'estimo més tirar per l'altra veta. El protagonista del llibre, Tony, és l'exlíder del grup Los Extraditables i un antic

“

Per a la fi del món maia, que és d'aquí a uns mesos, ja estan ocupats tots els hotels de Mèxic

aspirant de *rockstar*. "Com que la formació no tenia èxit es guanyava el pa acompanyant solistes sentimentals i baladistes –explica-. Odiava cançons com *Feelings*, que en el seu dia era l'emblema de la repel·lència".

Ja ho deia Borges, la música és una forma del temps. "Hi ha temes que de jove has detestat, i que anys

més tard són un pou de records –etziba-. Ves per on, l'altre dia al metro vaig sentir el *Capri c'est fini* d'Herve Vilard i no em va semblar tan malament". Després de superar els seus problemes amb les drogues, Tony es va dedicar a fer efectes sonors per a dibuixos animats i, més endavant, a posar fils musicals als aquaris. Ara viu mig jubilat en un *resort* monstruós, La Piràmide. I fins i tot tolera la veu de Morris Albert. Lluny del que pugui semblar, aquí és on s'aixeca l'acció.

Villoro ens recorda que les notícies de violència són el pa de cada dia a Mèxic. I hi ha molt de turista que hi va desafiant el risc, conscient que es pot trobar perdut en un atac de guerrilla. És per satisfer aquest morbo que La Piràmide ofereix un catàleg d'activitats perilloses, destinat a aventurers temeraris que vulguin tenir una experiència pròxima a la mort. "He estat consultant preus d'hotels últimament, i he vist que per a la fi del món dels maies, que és d'aquí a uns mesos, ja està tot ocupat –informa-. La gent vol veure l'apocalipsi des de primera fila, sentir que juga amb foc sense acabar de cremar-se". Però tot es complica quan apareix el cadàver d'un jove de Detroit, Ginger Oldenville, amb l'esquena travessada per la marca d'un arpó.

ARRECIFE

Anagrama

240 pàg. 17,90 €